

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema IX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Taxandus autem hoc loco peruersus iste mos, de quo extant antiqui rhythmici: Cum moritur diues, concurrunt vndiq; ciues: Cum moritur pauper, vix adest vnus & alter: *Stirbt der Reich/ so geht man mit der Leich: Stirbt der Arm/ so gehts dasi Gott erbarm.*

V. Pars.

In Chanaan deductus Iacobus, infertur sepulchro patrio & auito: sicut perierat. Vide disposit. præcedentis partem 2.

Locvs hic recurrit, qui in præcedenti dispositione est vltimus. Illuc remitto lectorem breuitatis causa.

F I N I S.

THEMA IX.

Gen. 50. v. 24.

Mandatum Iosephi morituro fratribus datum, de ossibus suis deducendis in Chanaan.

DISPOSITIO.

Audiuit Iosephus à patre morituro, Deum futurum, cum posteritate Patriarcharum, Israelitis videlicet, & introducturum ipsos suo tempore in terram promissam. Eamque ob causam ipse patrem sepeliri in Chanaan curauit, vti perierat. Leguntur hæc omnia prolixè Gen. 47. v. 30. & 48. v. 29. & 50. v. 12.

Nunc etiam mors ipsum Iosephum postulat, cum esset annorum 110. Is itaque sibi non tantum in memoriam reuocat, quæ à patre audiuit de terra promissa: sed ad posteros quoque id ipsum transmittere cupit. Et proinde ipse etiam moriturus, primum hic repetit illam promissionem, quam à patre audiuerat, de possessione terræ Chanaan.

Deinde ossa sua in promissam terram ex Ægypto transferri mandat. Quia autem hoc factum tanquam in-

signe fidei documentum nobis commendatur Heb. 11. v. 22. digna est hæc particula historię, quam in præsentī fūnere excutiamus.

De duabus itaque partibus iam propositis ordine dicendum.

I. Pars.

Pii patris Jacobi ingenium filius pius imitatur & moriturus prius rite sua disponit Atque qua fide decedat tacite insinuat: sicut Iacobus.

1 En ego morior, inquit fratribus Iosephus, & nepotibus & cæteris fratrum posteris.

Sentio instare finem vitæ meæ. Et absolui cursum meum Lubens moriar.

At vero non est quod cogitatis, Defunctis iam nostris Patribus, Abrahamo, Isaac, Iacobo, & me quoque sublato: (quorum hæctenus opera & autoritate fuisit edocti in sacris, & defensi quoque ab iniuriis aliorum) nullam vobis restare spem in Deo vestro, *Es werde darumb unser HERR Gott gar hon euch außsetzen und werde gar mit euch auß sein. Sed sciatis. DAVM affuturum vobis, sicut estis edocti à patre communi nostro, Iacobo.*

2. Nec tamen eritis immunes ab omnibus calamitatibus. Fieri potest ut surgat Rex, qui ignoret Ioseph, (quod factum legitur Exod. 1. v. 8.) & vos dariter tractet, atque posteros vestros. Sic enim prædictum Genes. 15. v. 13. At non est quod propterea abiicatis animum.

Si enim aliquantisper cogamini servire Egyptiis bene tamen sperate, Dominus enim non plane obliuiscetur vestri, sed visitabit vos. *Er wird euch nicht gar verlassen/ sondern wider an euch denken. Vide Exod. 3. versic 7 & 4. vers 41.*

3. Quomodo autem visitabit? Ut videat nostros labores & gemitus Exod. 2. v. 23. & condoleat nobis? Neque hoc tantum faciet, sed educat vos ex hac terra: in qua iuxta

iuxta diuinum oraculum, quod Abrahamo reuelatum est seruiendum fuit, ad tempus. Gen. 15. v. 13.

4 At quo tunc deducendi erimus: Forſitan in terram deterioſiorem, aut ſeruitutem grauiorem? *Auſſerent ſe gen. 28. in Bach.* Minime. Sed educet non tantum Dominus, verum introducet etiam in terram promiſſam Abrahamo, Gen. 12. & 15. Iſaaco, Gen. 26. & Iacobo, Gen. 28. & 35.

5 Nec promiſit tantam, ſed *irauit*, Itaque non eſt dubium, quin Deus ſit ſtaturus promiſſis.

Non ergo oculos tantum deſigatis in Egyptum: (quã alioquin ægre relinquebant, vt patet, Numer. 11. v. 5. & 14. v. 4.) ſonder jr ſolltet weiter hinausſehen / vnd euch Egypten erſt ſehen laſſen.

Loci I Hic recurringnt idem Loci, qui ſupra in diſpoſitione Thematis VI. ſunt annotati parte prima & ſecunda Quia vtriuſque loci plane idem eſt ſenſus. Et quod ibi pater Iacobus dixerat hic repetitur pluribus verbis à filio Iosepho, non multum mutatis.

Poteſt autem cæteris addi hic *Lo c v s*: Iuxta mandatum domini Deut. 6. v. 7. ſemper inculcandum & acendum filiis atque poſteris verbum Domini, & ſic per manum quaſi traditionem ad poſteros propagandum: ſiue iſtud verbum contineat comminationem ſiue promiſſionem, &c. Hic inculcatur verbum promiſſionis diuina, vt à Iacobo olim.

Eſtque hic cultus Deo gratiſſimus, Commendat Deus hoc nomine Abrahamum, Gen. 18. v. 19. Scio quod ſit præcepturus filiis, &c.

Lo c v s II. Parentes inprimis morituri rectiſſime agunt, ſi adhortentur liberos, vt firmiter inhæreant verbo diuino. Sicut enim per omnem vitam in *viſſetæ uel* debent illos educare Ephes. 6. verſ. 4. ita etiam morituri ipſi hoc commendat, vt in pietatis curſu pergant ſtrenue.

Multum enim apud bonos valent hæc extrema paren-

rentum dicta. Id Patriarchis solenne erat. David hoc ipsum non intermittit. 1. Reg. 2. v. 3.

II. Pars.

Josephus porro non quidem mandat, ut cadaver ipsius mox postquam mortuus fuerit, transferatur in Chanaan: quia metuit ne hæc translatio fratribus aut posteris causa sit odii apud Ægyptios, & ne alia forsitan impedimenta obiiciantur, &c. Sed hoc petit, ut cum aliquando sint emigraturi in Chanaan, illuc secum auferant ossa recondita in loculo. Quod & factum legimus Exodi 13. v. 19. per Mosen.

Et sepulta postea in Sichem. Jos. 24. v. 32. vbi habitauerat olim Jacobus, Gen. 33. v. 19.

Quæ huius mandati causa, fuerit, paucis explicatur. Hebr. 11. vers. 22. Per fidem hoc esse factum. Hoc autem vult:

1. Josephum credidisse Deo, quod posteros sit introducturus in terram promissam. Ideoque symboli loco ossa sua illuc transportari mandat. Das soll das Wort zeychen seyn/das er nicht zweiffelt.

2. Josephus sic testatur fidem de resurrectione mortuorum, & vult resurgere cum patribus in Chanaan.

Plures rationes huius sepulturæ vide supra in Dispositione Thematæ VII. Atque eundem etiam, qui ibi in fine additus est, huc refer Locum Communem.

FINIS.

THEMA X. & XI.

Ex Num. 20. & 27.

De morte Aharonis & Moysis.

Dispositionem horum Thematum, vide supra in prima parte Promptuarii Exequalis, Classe I. Num. I. & III. pag. 1. & 9. Sequitur ergo

THE-